

Надія Степанівна; Національний педагогічний ун-т ім. М. П. Драгоманова. – К., 2009. – 19 с.

12. Пехова О. М. Підготовка майбутнього вчителя до впровадження педагогічних технологій: Навч. посіб. / О. М. Пехота та ін. – К.: В-во А.С.К., 2003. – 240 с.

13. Полонский В. М. Понятийно-терминологический аппарат педагогики / Полонский В. М. // Педагогика. – 1999. – № 8. – С. 17.

14. Тверезовська Н. Сутність та зміст поняття «педагогічні умови» / Н. Тверезовська, Л. Філіппова // Нова пед. думка. – 2009. – № 3. – С. 90–92.

15. Шешнева И. В. Система развития речевой культуры у студентов медицинского вуза : автореф. дис. ... канд. пед. наук. – Саратов, 2003. – 25 с.

Логвиненко М.В.

викладач,

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО ВІДБОРУ МАЙБУТНІХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ У КОНТЕКСТІ СПЕЦІАЛЬНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

З 2015 року, ось вже протягом майже чотирьох років, ми реформуємо та удосконалюємо Органи національної поліції України (далі-ОНП), як шляхом внутрішніх змін, так і змін, що насамперед, полягають у міжнародному досвіді, який є дуже важливим для подальшого розвитку та перспектив поліцейської системи та загалом професійного відбору та призначення майбутніх поліцейських на посади до ОНП, а тому дана тема є актуальною на дискусійною на даному етапі розвитку нашої країни. Метою роботи є визначення основних проблем розвитку системи, професійного відбору майбутніх поліцейських та основних напрямків впровадження інноваційних підходів для вдосконалення підготовленості майбутніх правоохоронців.

Особливу увагу приділити необхідно насамперед вступним, а також випускним іспитам з фізичної та спеціальної підготовленості правоохоронців. Проблема професійного відбору молоді, яка вступає до ВНЗ МВС України в широкому плані на цей час ще практично не вивчалася, а методика її дослідження потребує коригування з

урахуванням вимог сьогодення, загальної фізичної підготовленості правоохоронців, стану їх здоров'я, залежить процес засвоєння ними бойових прийомів єдиноборств, який в більшості випадків вирішує долю заходів по припиненню протиправних посягань [1].

Так вимоги достатнього рівня фізичної підготовленості до прийнятих на службу майбутніх правоохоронців в період початкової підготовки та при виконанні є одним з важливіших факторів для поліцейського [2].

Як відомо, на сьогодні нормативи зі спеціальної фізичної підготовки дещо ускладнились для дівчат та жінок, які планують вступати до вищих навчальних закладів зі специфічними умовами, вони стали однаковими як для чоловіків так і для жінок. Таке нововведення, на нашу думку, викликано потребою більш якісної підготовки, адже на сучасному етапі основною проблемою в системі поліції є недостатній рівень фізичної підготовленості, тому що вимоги достатнього рівня фізичної підготовленості до прийнятих на службу майбутніх правоохоронців в період початкової підготовки та при виконанні є одним з важливіших факторів для поліцейського, щоб в подальшому при боротьбі зі злочинністю, бути підготовленим до негативних активних дій, злочинним намірам та опору з боку осіб що скоюють злочин або вже скоїли злочин. Нагальною проблемою, що існує на даний час є те, що кандидати на посаду поліцейського в більшості випадків не можуть скласти базові нормативи з фізичної підготовки тому під час навчання вони не покращують свої навички а намагаються довести свої фізичні здібності до рівня вступних іспитів. Тому на мою думку важливо приймати на службу кандидатів які фізично та психологічно відповідають стандартам. Після таких змін кількість майбутніх кадрів для місцевих органів поліції зменшиться але рівень підготовки та професійності збільшиться [3].

Як до прикладу, візьмемо надзвичайно цікавий досвід професійної підготовки особового складу в період війни. Воєнний час вимагав інтенсивних методів навчання. У зв'язку із цим в освітній процес вводили мінімальну кількість прийомів і дій. Однак цей обсяг становив нормативну основу навичок рукопашного бою як цілісного комплексу. Тому особливі вимоги висували до техніки виконання прийомів як до вирішального фактора перемоги над супротивником (шляхом його

знищення або затримання). Оцінювання рівня підготовленості майбутніх працівників охоплювало мінімальний обсяг рухових дій і прийомів. Значну увагу приділяли психологічній підготовці. Зокрема, під час навчання слухачів орієнтували на проведення сутичок не спортивних, а реальних (бойових), спрямовуючи їхнє мислення до дій поняттями бою. Методичні рекомендації, що стосувалися освітнього процесу, продовжували традиції попереднього періоду: вони ґрунтувалися на узагальненні практичного досвіду [4].

Основною теоретичною концепцією професійної підготовки в цей період слід вважати ситуаційний підхід до навчання. Він передбачав підготовку правоохоронця, який здатен використовувати отримані знання та навички відповідно до обставин, що склалися. Застосовуючи прийоми фізичного впливу, правоохоронець повинен намагатися змінити ситуацію двобою на власну користь. Із цією метою під час підготовки увагу акцентували на відпрацюванні можливих варіантів перебігу сутички.

О.С. Третяк [5] зазначає той факт, що спеціальна фізична підготовка майбутніх офіцерів, які навчаються у ВНЗ має ґрунтуватися на концептуальних засадах, в основу яких повинно бути покладено інтеграцію фізичного виховання та чіткий характер виконання професійних обов'язків. Автором виокремлено концептуальні засади системи спеціальної фізичної підготовки. Отже, до найбільш вагомих концептуальних засад системи спеціальної фізичної підготовки відносяться:

1. Організацію навчальних занять з використанням сучасних досягнень спортивної науки.
2. Орієнтацію спеціальної фізичної підготовки на професійні завдання, що виконуватиме офіцер та відпрацювання дій в надзвичайних ситуаціях.
3. Розвиток у слухачів мотивації до регулярних занять фізичною культурою та спортом. Визначення та призначення кандидатів на посади з більшим обсягом роботи за умови складання на позитивну оцінку заліків із спеціальної фізичної підготовки.
4. Організацію та проведення відомчих чемпіонатів з прикладних видів спорту. Створення умов для спортсменів (належної спортивної і

матеріально-технічної бази) та включення їх до навчально-тренувального процесу.

5. Співпраця зі спортивними товариствами, спортивними клубами за місцем проживання, спільне використання існуючих спортивних баз.

Таким чином, як ми бачимо, спеціальна фізична підготовка має на меті забезпечення підготовки курсантів, майбутніх правоохоронців з високим рівнем різнобічної фізичної підготовленості, здатних ефективно вирішувати службові завдання, стійко витримувати розумові, нервово-психічні та фізичні навантаження без зниження ефективності професійної діяльності, досконало володіти навичками застосування засобів фізичного впливу та самозахисту. Слід зазначити, що процес підготовки майбутнього особового складу належить до складних форм педагогічної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Зозуля Є.В. Підготовку сучасного правоохоронця – на рівень європейських стандартів. *Наукова бібліотека*. 2014. № 4. С. 4.
2. Моргунов О.А. Удосконалення фізичної підготовки правоохоронців МВС України на початковому етапі навчання. *Честь і закон*. 2014. № 2. С. 46–49.
3. Журавель О.В. Методичні матеріали з фізичної підготовки для позаштатних інструкторів підрозділів органів внутрішніх справ. Київ : РВЦ КНУВС, 2008. 46 с.
4. Бондаренко В.В. Формування рухових умінь та навичок курсантів вищих навчальних закладів МВС України у процесі занять зі спеціальної фізичної підготовки : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02. Чернігів, 2012. 219 с.
5. Третяк О.С. Концептуальні засади спеціальної фізичної підготовки пенітенціарного персоналу. URL: www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vchdpu/2011_91_2/Tretjak.pdf